

ارتباطات اجتماعی در خانواده های دارای فرزند معلول ذهنی

مالک شیخی زازرانی^۱، امیرقمرانی^۲، زهره سعادت‌مند^۳

۱- دانشجوی دکتری مدیریت فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

۳- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان

چکیده

معلولیت حقیقتی انکارناپذیر است که هم بر سرنوشت فرد و هم بر کل خانواده اثر می‌گذارد. تحقیقات ثابت کرده است در جامعه معلولین افرادی را میتوان تربیت کرد که حتی از افراد غیر معلول، پیش رو تر و پویا تر باشند، لذا تعامل جامعه با خانواده های این قشر، مستلزم بررسی بستر فرهنگی است. از آنجا که در بستر فرهنگی مورد پژوهش بیشترین بعد مورد تاکید از سوی خانواده های دارای فرزند معلول، محدودیت های ارتباطات اجتماعی مطرح گردید لذا بررسی و تحلیل این آسیب، به توانمند سازی این قشر از جامعه و بالطبع به خانواده های آنان کمک خواهد کرد. در این پژوهش تلاش شده تا با تمرکز بر حوزه نظری تعاریف، راهکارها و ویژگی های خانواده معلولین، محدودیت های ارتباطات اجتماعی خانواده های دارای فرزند معلول مورد تحلیل و بررسی قرار گیرد. تحقیق حاضر در واقع بخشی از یک پژوهش وسیع تر است که در رابطه با تجارب فرهنگی خانواده های دارای فرزند معلول ذهنی مورد بررسی قرار گرفته است. روش این پژوهش از منظر نوع داده های تحقیق، کیفی و روش تحلیل بعثت آنکه از مصاحبه های شفاهی و کتبی حاصل شده، پدیدار شناسی می باشد. نتایج بدست آمده از این پژوهش حاکی از آن است که اکثر خانواده ها بعثت فرهنگ سازی نامناسب در شناخت معلولین توسط جامعه، روابط اجتماعی خود را با اقوام، نزدیکان، دوستان و بطور کل جامعه، قطع نموده اند و با این انزوای اجتماعی راه را بر هر نگاه ترحم آمیز و یا غیرعادی از طرف مردم پیرامون خود بسته اند. در حالی که خانواده هایی که در تعامل متعادل هستند، روابط بهتری با دیگران دارند.

واژگان کلیدی: ارتباطات اجتماعی، خانواده، معلول، پدیدارشناسی